

València, dissabte 16 abril 2011
Manifest a llegir per Pepa López

Amigues i amics:

En nom d'Acció Cultural del País Valencià, moltes gràcies.

Moltes gràcies pel vostre suport, gràcies per demostrar que hi ha país, gràcies per omplir els carrers de la ciutat de València amb la força de la raó que tenim, de la llibertat que ens cal, del futur que mereixem.

Ens han tancat TV3.

Moguts per la seua rancúnia antivalenciana, ens han tancat TV3.

Cegats per la mania de convertir-nos el país en una mala còpia de Castella, en un souvenir de tot a cent, en una platja bruta i trista al servei de Madrid, ens han tancat TV3.

Obsessionats per controlar els mitjans de comunicació, per deformar la realitat amb propaganda, per silenciar qualsevol veu que es negue a la reverència, ens han tancat TV3.

Perquè detesten la llengua del país, perquè no suporten veure-la oberta al món amb naturalitat i rigor (i perquè les comparacions els són odioses), ens han tancat TV3.

Amb la mala idea de distreure l'atenció, de provar que oblidem els casos de corrupció que els impliquen i els judicis que vénen, ens han tancat TV3.

Ens han tancat TV3, però la tornarem a obrir.

Perquè ja fa quatre anys que el govern antivalencià de Francisco Camps va obrir aquesta batalla contra la llibertat d'expressió.

Ja fa quatre anys que començaren a obrir expedients contra Acció Cultural.

Han estat quatre anys de persecució, tancaments, amenaces, multes, sí.

Però en aquest temps hem demostrat que la immensa majoria de la societat valenciana vol veure TV3. La immensa majoria.

Hi ha hagut manifestacions multitudinàries, concentracions, pronunciaments institucionals (sí, és clar: també d'institucions governades pel partit del senyor Camps).

Hi ha hagut l'èpica de la Carrasqueta i hi ha hagut també els centenars de milers de signatures aplegades a favor de la Iniciativa Legislativa Popular "Televisió sense fronteres": 650.651 signatures, exactament, més de 650 mil persones de tots els Països Catalans que actuen en positiu, que actuen a favor del dret que tenim a compartir un comú espai de comunicació, un univers de relacions, una cultura que entre tots fem potent, digna, internacional.

Quatre anys és molt de temps. Molt de temps, sobretot, si tenim en compte la desigualtat de forces: d'una banda, el senyor Camps i el seu govern; de l'altra, una entitat cívica amb anys d'història, molta voluntat de tirar endavant amb el país i la cultura, però pocs recursos.

I hem resistit. Algú ho havia de fer.

Contra tot pronòstic, hem resistit.

Per vosaltres i gràcies a vosaltres, hem resistit.

Hauríem pogut tancar al primer atac, és clar. Però si callem tots, quedem tots condemnats al silenci.

Per això hem resistit. A consciència i en consciència hem resistit.

Hem resistit gràcies al suport de cada volta més gent.

Francisco Camps ha fet modificar les lleis a posta contra Acció Cultural, ha augmentat les multes.

Tot, per obligar-nos a tancar TV3.

I ara pretén també tancar Acció Cultural del País Valencià.

Doncs no senyor.

Avui hem vingut fins a aquestes torres dels Serrans, obertes a la ciutat i tancades al mal d'Almansa, per dir ben alt i ben clar, en el nostre català de València, que no ens tancaran.

I per dir també que TV3 és nostra, la volem, la recuperarem.

Deixem avui constància de la nostra voluntat de perdurar. Ni les multes desproporcionades i injustes, ni la persecució, ni la mania destructiva d'aquests fills d'Almansa no ens faran callar, no ens faran tancar.

Tenim el suport de la gent del país, de les entitats de la terra, dels partits democràtics.

Volem agrair la solidaritat que hem rebut en aquesta Diada.

Volem anomenar les entitats que també han fet seua la convocatòria de la manifestació, junt amb Acció Cultural: i són CCOO-PV, UGT-PV i Intersindical Valenciana, la Federació de Societats Musicals, la Plataforma per la Llei de la Dependència, Escola Valenciana-Federació d'Associacions per la Llengua, l'Associació d'Actors i Actrius Professionals Valencians, Salvem el Cabanyal, Xúquer Viu, Ca Revolta, la Societat Coral El Micalet i el Col·lectiu contra la Corrupció.

Tots som avui conscients que dir llibertat d'expressió és també dir cultura viva, llengua digna; és dir territori viu, treball digne;

és dir escoles vives, persones dignes;

dir llibertat d'expressió és definir quin país volem i dir clarament que el volem viu i digne i lliure.

Senyor Camps: el seu govern, tard o d'hora, passarà.

Acció Cultural ja hi era abans que vostè i, evidentment, continuarà quan vostè ja no tinga el càrrec que ara, tan poc dignament, ocupa.

Per la llengua, pel país, per la dignitat, continuarem.

Ho va dir Lluís Llach, que avui és ací per demostrar-ho, i de tan clara, l'afirmació s'ha fet bandera.

Vinguts del nord i del sud, de Barcelona, Perpinyà o Mallorca, de Fraga, Eivissa o Alacant, cadascun de nosaltres assumim els mots d'en Lluís: "El País Valencià és el meu país".

Visca el País Valencià!